

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 9. júla 2020 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Autorské právo a s ním súvisiace práva – On-line videoplatформа – Nahranie filmu na internet bez súhlasu nositeľa práv – Žaloba týkajúca sa porušenia práva duševného vlastníctva – Smernica 2004/48/ES – Článok 8 – Právo žalobcu na informácie – Článok 8 ods. 2 písm. a) – Pojem ‚adresy‘ – E-mailová adresa, IP adresa a telefónne číslo – Vylúčenie“

Vo veci C-264/19,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko) z 21. februára 2019 a doručený Súdnemu dvoru 29. marca 2019, ktorý súvisí s konaním:

Constantin Film Verleih GmbH

proti

YouTube LLC,

Google Inc.,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory E. Regan, sudcovia I. Jarukaitis, E. Juhász, M. Ilešič (spravodajca) a C. Lycourgos,

generálny advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

tajomník: M. Krausenböck, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 12. februára 2020,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Constantin Film Verleih GmbH, v zastúpení: B. Frommer, R. Bisle a M. Hügel, Rechtsanwälte,
- YouTube LLC a Google Inc., v zastúpení: J. Wimmers a M. Barudi, Rechtsanwälte,
- Európska komisia, v zastúpení: G. Braun, T. Scharf, S. L. Kaléda a H. Kranenborg, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 2. apríla 2020,

* Jazyk konania: nemčina.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 8 ods. 2 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva (Ú. v. EÚ L 157, 2004, s. 45; Mim. vyd. 17/002, s. 32).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Constantin Film Verleih GmbH, ktorá je spoločnosťou na distribúciu filmov so sídlom v Nemecku, a spoločnosťami YouTube LLC a Google Inc., so sídlom v Spojených štátoch, vo veci informácií požadovaných od týchto dvoch spoločností spoločnosťou Constantin Film Verleih o e-mailových adresách, IP adresách a mobilných telefónnych číslach používateľov, ktorí porušili jej práva duševného vlastníctva.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 2004/48

- 3 Odôvodnenia 2, 10, 15 a 32 smernice 2004/48 znejú takto:

„(2) ...[Ochrana duševného vlastníctva]... by nemala brániť slobode vyjadrovania, voľnému pohybu informácií alebo ochrane osobných údajov, a to aj na internete.

...

(10) Cieľom tejto smernice je priblížiť právne poriadky tak, aby zabezpečovali vysokú, rovnocennú a jednotnú úroveň ochrany na vnútornom trhu.

...

(15) Touto smernicou by nemal[a] byť dotknut[á]... smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov [(Ú. v. ES L 281, 1995, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355)]...

...

(32) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznávané najmä v Charte základných práv Európskej únie. Táto smernica predovšetkým usiluje o úplné rešpektovanie duševného vlastníctva v súlade s článkom 17 ods. 2 uvedenej charty.“
- 4 Podľa článku 1 tejto smernice s názvom „Predmet úpravy“ sa táto smernica „týka opatrení, postupov a prostriedkov právnej nápravy potrebných na zabezpečenie vymožitelnosti práv duševného vlastníctva“.

- 5 Článok 2 uvedenej smernice, nazvaný „Rozsah pôsobnosti“, v odseku 1 a odseku 3 písm. a) stanovuje:

„1. Bez toho, aby boli dotknuté prípadné prostriedky, ktoré sú ustanovené v právnych predpisoch Spoločenstva alebo vnútroštátnych právnych predpisoch, ktoré sú priaznivejšie pre vlastníkov práv, opatrenia, postupy a prostriedky právnej nápravy ustanovené touto smernicou sa uplatňujú v súlade s článkom 3 na každé porušenie práv duševného vlastníctva stanovených právom Spoločenstva a/alebo vnútroštátnym právom príslušného členského štátu.

...

3. Touto smernicou nie sú dotknuté:

- a) ustanovenia Spoločenstva upravujúce hmotnoprávne predpisy o duševnom vlastníctve [a] smernica 95/46...“

- 6 Článok 8 tej istej smernice, nazvaný „Právo na informácie“, stanovuje:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby v súvislosti s konaním týkajúcim sa porušenia práva duševného vlastníctva mohli príslušné súdne orgány na odôvodnený a primeraný návrh navrhovateľa nariadiť, aby porušovateľ a/alebo akákoľvek iná osoba poskytla informácie o pôvode a distribučných sieťach tovarov alebo služieb, ktoré porušujú právo duševného vlastníctva, ak:

- a) sa zistí, že má v držbe taký tovar v komerčnom rozsahu;
- b) sa zistí, že využíva také služby v komerčnom rozsahu;
- c) sa zistí, že v komerčnom rozsahu poskytuje služby využívané v činnostiach spojených s porušovaním práv;
- alebo
- d) ak osoba uvedená v písmene a), b) alebo c) uviedla, že sa zúčastnil na produkcii, výrobe alebo distribúcii takéhoto tovaru alebo poskytovaní takýchto služieb.

2. Informácie uvedené v odseku [1] musia, ak je to potrebné, obsahovať:

- a) mená a adresy producentov, výrobcov, distributérov, dodávateľov a iných predošlých vlastníkov tovarov alebo služieb, ako aj zamýšľaných veľko- a malopredajcov;
- b) informácie o vyprodukovaných, vyrobených, dodaných, obdržaných alebo objednaných množstvách, ako aj cenu príslušného tovaru alebo služieb.

3. Odseky 1 a 2 sa uplatňujú bez toho, aby boli dotknuté iné zákonné ustanovenia, ktoré:

- a) udeľujú vlastníkovi práv právo dostať podrobnejšie informácie;
- b) upravujú využívanie informácií oznámených v súlade s týmto článkom v občianskom alebo trestnom konaní;
- c) upravujú zodpovednosť za zneužívanie práva na informácie;
- d) dávajú možnosť odmietnuť poskytnutie informácií, ktoré by prinútili osobu uvedenú v odseku 1 priznať svoju vlastnú účasť alebo účasť jej blízkych príbuzných na porušení práva duševného vlastníctva;

alebo

e) upravujú ochranu dôvernosti zdrojov informácií alebo spracovanie osobných údajov.“

Nemecké právo

- 7 Podľa § 101 ods. 1 prvej vety Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte – Urheberrechtsgesetz (zákon o autorskom práve a s ním súvisiacich právach) z 9. septembra 1965 (BGBl. 1965 I, s. 1273, ďalej len „UrhG“) môže poškodená osoba žiadať od osoby, ktorá v komerčnom rozsahu porušuje autorské právo alebo iné právo chránené týmto zákonom, aby bezodkladne poskytla informácie o pôvode a distribučnom kanáli rozmnoženín porušujúcich autorské právo alebo iných výrobkov.
- 8 V prípade zjavného porušenia bez toho, aby bol dotknutý §101 ods. 1 UrhG, možno toto právo na informácie podľa § 101 ods. 2 prvej vety bodu 3 UrhG uplatniť aj voči osobe, ktorá v komerčnom rozsahu poskytovala služby využívané na výkon činností porušujúcich autorské právo.
- 9 Osoba, ktorá je povinná poskytnúť informácie, musí podľa § 101 ods. 3 bodu 1 UrhG uviesť mená a adresy výrobcov, dodávateľov a iných predchádzajúcich držiteľov rozmnoženín alebo iných výrobkov, používateľov služieb, ako aj zamýšľaných veľkoobchodníkov a maloobchodníkov.
- 10 V súlade § 111 ods. 1 prvou vetou bodmi 2 a 3 Telekommunikationsgesetz (zákon o telekomunikáciách) z 22. júna 2004 (BGBl. 2004 I, s. 1190) v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „TKG“) pri pridelovaní telefónnych čísel sa zbierajú a uchovávajú meno a adresa držiteľa linky, ako aj, ak ide o fyzickú osobu, dátum jej narodenia.
- 11 Podľa § 111 ods. 1 tretej vety TKG v prípade predplatených služieb musia byť uvedené informácie navyše overené.
- 12 Podľa § 111 ods. 2 TKG pri pridelovaní elektronickej adresy takéto overenie a uchovávanie nie sú povinné.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 13 Constantin Film Verleih má v Nemecku výlučné práva na využívanie najmä filmových diel „Parker“ a „Scary Movie 5“.
- 14 V priebehu rokov 2013 a 2014 boli tieto diela nahraté na internetovú stránku www.youtube.com, t. j. platformu prevádzkovanú spoločnosťou YouTube, ktorá umožňuje používateľom zverejňovať, sledovať a zdieľať videá (ďalej len „platforma YouTube“). Uvedené diela tam boli prehraté niekoľko desiatok tisíc krát.
- 15 Constantin Film Verleih vyžaduje od spoločností YouTube, ktorá je dcérskou spoločnosťou spoločnosti Google, aby jej dané spoločnosti poskytli všetky informácie týkajúce sa každého používateľa, ktorý vykonal nahranie uvedených diel (ďalej len „dotknutí používateľa“).
- 16 Vnútroštátny súd v tejto súvislosti uvádza, že na nahranie videí na platformu YouTube sa používatelia musia najprv zaregistrovať na Google prostredníctvom používateľského účtu, pričom otvorenie tohto účtu si od týchto používateľov vyžaduje iba uvedenie mena, e-mailovej adresy a dátumu narodenia. Tieto údaje sa zvyčajne neoverujú a poštová adresa používateľa sa nevyžaduje. Na to, aby používateľ mohol na platforme YouTube zverejňovať videá dlhšie ako 15 minút, musí uviesť mobilné telefónne číslo, aby mu mohol byť zaslaný verifikačný kód potrebný na takéto zverejnenie videa. Podľa

spoločných podmienok užívania a ochrany osobných údajov, ktoré sú spoločné pre YouTube a Google, používatelia platformy YouTube súhlasia s ukladáním serverových záznamov, vrátane IP adresy, dátumu a času používania a jednotlivých žiadostí na server, ako aj s použitím týchto údajov na úrovni skupiny.

- 17 Po tom, čo účastníci konania vo veci samej jednomyselne vyhlásili, že spor na prvom stupni týkajúci sa mien a poštových adries dotknutých používateľov bol formálne vyriešený, Constantin Film Verleih, ktorá získala len fiktívne mená používateľov, žiadala, aby bol spoločnostiam YouTube a Google uložený príkaz poskytnúť jej dodatočné informácie.
- 18 Tieto dodatočné informácie sa týkajú jednak e-mailovej adresy a mobilných telefónnych čísel, ako aj IP adresy, ktoré dotknutí používatelia používali na prenos súborov, s presným momentom tohto prenosu uvádzajúcim dátum a čas, vrátane minút, sekúnd a časového pásma, t. j. momentu nahratia, a jednak IP adresu použitú týmito používateľmi na prístup k svojmu Google účtu s cieľom prístupu na platformu YouTube, tiež s presným momentom prístupu uvádzajúcim dátum a čas, vrátane minút, sekúnd a časového pásma, t. j. moment prístupu.
- 19 Rozsudkom z 3. mája 2016 Landgericht Frankfurt am Main (Krajinský súd Frankfurt nad Mohanom, Nemecko) zamietol žalobu spoločnosti Constantin Film Verleih. Na základe odvolania podaného spoločnosťou Constantin Film Verleih však Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Vyšší krajinský súd Frankfurt nad Mohanom, Nemecko) rozsudkom z 22. augusta 2018 uložil spoločnostiam YouTube a Google povinnosť poskytnúť e-mailové adresy dotknutých používateľov, pričom vo zvyšnej časti odvolanie spoločnosti Constantin Film Verleih zamietol.
- 20 Opravným prostriedkom „Revision“ podaným na Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko), t. j. vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, Constantin Film Verleih trvá na svojich návrhoch uložiť spoločnostiam YouTube a Google povinnosť poskytnúť jej mobilné telefónne čísla, ako aj IP adresy dotknutých používateľov. Okrem toho YouTube a Google tiež napadli dané rozhodnutie vlastným opravným prostriedkom „Revision“ a navrhujú úplné zamietnutie žiadosti spoločnosti Constantin Film Verleih, aj pokiaľ ide o oznámenie e-mailov dotknutých používateľov.
- 21 Vnútroštátny súd sa domnieva, že rozhodnutie o týchto dvoch opravných prostriedkoch „Revision“ závisí od výkladu článku 8 ods. 2 písm. a) smernice 2004/48 a najmä od odpovede na otázku, či dodatočné informácie požadované spoločnosťou Constantin Film Verleih spadajú pod pojem „adresy“ v zmysle tohto ustanovenia.
- 22 Za týchto okolností Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Zahŕňajú adresy producentov, výrobcov, distributérov, dodávateľov a iných predošlých vlastníkov tovarov alebo služieb, ako aj zamýšľaných veľko- a malopredajcov, uvedené v článku 8 ods. 2 písm. a) smernice [2004/48], na ktoré sa eventuálne vzťahujú informácie podľa článku 8 ods. 1 [2004/48] smernice, aj

- a) e-mailové adresy užívateľov služieb a/alebo
- b) telefónne čísla užívateľov služieb a/alebo
- c) IP adresy užívateľov služieb, ktoré použili pri nahraní nelegálnych súborov spolu s presným časom uloženia?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku písm. c):

Zahrňa informácia, ktorá sa má poskytnúť podľa článku 8 ods. 2 písm. a) smernice [2004/48], aj IP adresu, ktorú užívateľ, ktorý predtým nahral nelegálne súbory, naposledy použil na prístup ku svojmu užívateľskému účtu Google/YouTube, spolu s presným časom nahratia bez ohľadu na to, či pri tomto poslednom prístupe došlo k porušeniam práva [duševného vlastníctva]?”

O prejudiciálnych otázkach

- 23 Svojimi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 8 ods. 2 písm. a) smernice 2004/48 vykladať v tom zmysle, že pojem „adresy“ sa vzťahuje, pokiaľ ide o používateľa, ktorý nahral súbory porušujúce právo duševného vlastníctva, na jeho e-mailovú adresu, telefónne číslo, ako aj IP adresu použitú na nahranie týchto súborov alebo IP adresu použitú pri jeho poslednom prístupe na používateľský účet.
- 24 V prejednávanej veci je nesporné, že YouTube a Google poskytujú v komerčnom rozsahu služby, ktoré dotknutí používatelia využili na účely činností spojených s porušovaním práv, spočívajúcich v tom, že na platformu YouTube nahrali súbory obsahujúce chránené diela, čo spôsobilo škodu spoločnosti Constantin Film Verleih. Spor vo veci samej sa týka toho, že tieto spoločnosti odmietli poskytnúť určité informácie požadované spoločnosťou Constantin Film Verleih týkajúce sa daných používateľov, najmä ich e-mailové adresy a telefónne čísla, ako aj IP adresy, ktoré títo používatelia používali tak v čase nahratia dotknutých súborov, ako aj v okamihu posledného prístupu na svoj Google/YouTube účet. Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že v rámci prejednávanej veci nie je ani sporné, že výsledok sporu vo veci samej závisí od toho, či sa na takéto informácie vzťahuje pojem „adresy“ v zmysle článku 8 ods. 2 písm. a) smernice 2004/48.
- 25 V tejto súvislosti treba na úvod pripomenúť, že podľa článku 8 ods. 1 písm. c) smernice 2004/48 vyplýva, že členské štáty zabezpečia, aby v súvislosti s konaním týkajúcim sa porušenia práva duševného vlastníctva mohli príslušné súdne orgány na odôvodnený a primeraný návrh navrhovateľa nariadiť, aby porušovateľ a/alebo akákoľvek iná osoba poskytla informácie o pôvode a distribučných sieťach tovarov alebo služieb, ktoré porušujú právo duševného vlastníctva, ak sa zistí, že v komerčnom rozsahu poskytuje služby využívané v činnostiach spojených s porušovaním práv.
- 26 Článok 8 ods. 2 písm. a) smernice 2004/48 spresňuje, že informácie uvedené v odseku 1 tohto článku zahŕňajú podľa okolností adresy producentov, výrobcov, distribútorov, dodávateľov a iných predošlých vlastníkov tovarov alebo služieb, ako aj cieľových veľkoobchodníkov a maloobchodníkov.
- 27 Z toho vyplýva, že podľa článku 8 smernice 2004/48 musia členské štáty zabezpečiť, aby príslušné súdy mohli v situácii, o akú ide vo veci samej, nariadiť prevádzkovateľovi online platformy, aby poskytol mená a adresy každej osoby uvedenej v odseku 2 písm. a) tohto článku, ktorá na túto platformu nahrala film bez súhlasu nositeľa autorského práva.
- 28 Pokiaľ ide o otázku, či pojem „adresy“ v zmysle článku 8 ods. 2 písm. a) smernice 2004/48 zahŕňa aj e-mailové adresy, telefónne čísla a IP adresy týchto osôb, treba konštatovať, že keďže toto ustanovenie neodkazuje na právo členských štátov na účely vymedzenia svojho zmyslu a významu, pojem „adresy“ predstavuje pojem práva Únie, ktorý sa obvykle má vykladať samostatným a jednotným spôsobom v celej Únii (pozri analogicky rozsudok z 29. júla 2019, Spiegel Online, C-516/17, EU:C:2019:625, bod 62 a citovanú judikatúru).
- 29 Okrem toho, keďže tento pojem nie je v smernici 2004/48 vymedzený, určenie jeho významu a rozsahu sa musí stanoviť v súlade s jeho obvyklým významom v bežnom jazyku, pričom sa zohľadní kontext, v ktorom sa používa, a ciele sledované právnu úpravou, ktorej sú súčasťou, a prípadne aj históriu jeho vzniku (pozri v tomto zmysle rozsudky z 29. júla 2019, Spiegel Online, C-516/17, EU:C:2019:625, bod 65, a z 19. decembra 2019, Nederlands Uitgeversverbond a Groep Algemene Uitgevers, C-263/18, EU:C:2019:1111, bod 38, ako aj citovanú judikatúru).
- 30 Pokiaľ ide v prvom rade o obvyklý význam pojmu „adresa“, treba konštatovať, ako uviedol generálny advokát v bodoch 30 a 33 svojich návrhov, že v bežnom jazyku sa tento pojem vzťahuje len na poštovú adresu, teda na miesto bydliska alebo obvyklého pobytu určitej osoby. Z toho vyplýva, že tento pojem, pokiaľ sa používa bez ďalšieho spresnenia, ako v článku 8 ods. 2 písm. a) smernice 2004/48, sa netýka e-mailovej adresy, telefónneho čísla alebo IP adresy.

- 31 Po druhé prípravné práce, ktoré viedli k prijatiu smernice 2004/48, a najmä návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady o opatreniach a postupoch na zabezpečenie vymožitelnosti práv duševného vlastníctva z 30. januára 2003 [COM(2003) 46 final], stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru z 29. októbra 2003 (Ú. v. EÚ C 32, 2004, s. 15) a správu Európskeho parlamentu z 5. decembra 2003 (A 5-0468/2003) k tomuto návrhu nadväzujú na toto konštatovanie. Ako totiž uviedol generálny advokát v bode 37 svojich návrhov a ako tvrdila Európska komisia pred Súdny dvorom, neobsahujú žiadnu indíciu, ktorá by naznačovala, že pojem „adresa“ použitý v článku 8 ods. 2 písm. a) tejto smernice by sa mal chápať tak, že sa vzťahuje nielen na poštovú adresu, ale aj na e-mailovú adresu, telefónne číslo alebo IP adresu dotknutých osôb.
- 32 Po tretie kontext, v ktorom sa predmetný pojem používa, potvrdzuje takýto výklad.
- 33 Ako totiž uviedol generálny advokát v bode 35 svojich návrhov, z preskúmania iných aktov práva Únie týkajúcich sa e-mailovej adresy alebo IP adresy vyplýva, že ani jedna z nich nepoužíva pojem „adresa“ bez ďalšieho spresnenia na označenie telefónneho čísla, IP adresy alebo e-mailovej adresy.
- 34 Po štvrté výklad uvedený v bodoch 31 až 33 tohto rozsudku je tiež v súlade s cieľom sledovaným článkom 8 smernice 2004/48 vzhľadom na celkový cieľ uvedenej smernice.
- 35 V tejto súvislosti je pravda, že právo na informácie stanovené v uvedenom článku 8 má za cieľ uplatniť a konkretizovať základného práva na účinný prostriedok nápravy, ktoré je zaručené článkom 47 Charty základných práv, a tým zabezpečiť účinný výkon základného práva vlastníť majetok, ktorého súčasťou je právo duševného vlastníctva chránené jej článkom 17 ods. 2 (rozsudok zo 16. júla 2015, *Coty Germany*, C-580/13, EU:C:2015:485, bod 29), a to tým, že umožňuje nositeľovi práva duševného vlastníctva identifikovať osobu, ktorá porušuje toto právo, a prijať potrebné opatrenia na účely ochrany tohto práva (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. januára 2017, *NEW WAVE CZ*, C-427/15, EU:C:2017:18, bod 25).
- 36 Pri prijímaní smernice 2004/48 sa však normotvorca Únie rozhodol vykonať minimálnu harmonizáciu týkajúcu sa dodržiavania práv duševného vlastníctva vo všeobecnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. júna 2016, *Hansson*, C-481/14, EU:C:2016:419, bod 36). Táto harmonizácia sa teda v článku 8 ods. 2 tejto smernice obmedzuje na presne vymedzené informácie.
- 37 Okrem toho treba uviesť, že cieľom smernice 2004/48 je zabezpečiť primeranú rovnováhu medzi jednak záujmom nositeľov práv na ochranu ich práva duševného vlastníctva zakotvenú v článku 17 ods. 2 Charty a jednak ochranou záujmov a základných práv používateľov chránených predmetov, ako aj všeobecného záujmu (pozri analogicky rozsudky z 29. júla 2019, *Funke Medien NRW*, C-469/17, EU:C:2019:623, bod 57; z 29. júla 2019, *Pelham a i.*, C-476/17, EU:C:2019:624, bod 32, ako aj z 29. júla 2019, *Spiegel Online*, C-516/17, EU:C:2019:625, bod 42).
- 38 Presnejšie, pokiaľ ide o článok 8 smernice 2004/48, Súdny dvor už mal príležitosť rozhodnúť, že cieľom tohto ustanovenia je zosúladiť dodržiavanie rôznych práv, najmä práva na informácie nositeľov práv duševného vlastníctva a práva na ochranu osobných údajov používateľov (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. júla 2015, *Coty Germany*, C-580/13, EU:C:2015:485, bod 28).
- 39 Napokon treba spresniť, že hoci z predchádzajúcich úvah vyplýva, že členské štáty nie sú podľa článku 8 ods. 2 písm. a) smernice 2004/48 povinné stanoviť možnosť, aby príslušné súdne orgány nariadili poskytnutie e-mailovej adresy, telefónneho čísla alebo IP adresy osôb, na ktoré sa vzťahuje toto ustanovenie, v rámci konania týkajúceho sa porušenia práva duševného vlastníctva, nič to nemení na tom, že členské štáty majú takúto možnosť. Ako totiž vyplýva zo samotného znenia článku 8 ods. 3 písm. a) tejto smernice, normotvorca Únie výslovne stanovil možnosť členských štátov priznať nositeľom práv duševného vlastníctva právo získať širšie informácie, avšak pod podmienkou, že sa zabezpečí spravodlivá rovnováha medzi rôznymi dotknutými základnými právami a dodržiavaním ostatných všeobecných zásad práva Únie, akou je zásada proporcionality (pozri v tomto zmysle

uznesenie z 19. februára 2009, LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten, C-557/07, EU:C:2009:107, bod 29, a rozsudok z 19. apríla 2012, Bonnier Audio a i., C-461/10, EU:C:2012:219, bod 55).

- 40 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na položené otázky odpovedať tak, že článok 8 ods. 2 písm. a) smernice 2004/48 sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „adresy“ uvedený v tomto článku sa nevzťahuje, pokiaľ ide o používateľa, ktorý nahral súbory porušujúce právo duševného vlastníctva, na jeho e-mailovú adresu, telefónne číslo, ako ani IP adresu použitú na nahranie týchto súborov či IP adresu použitú pri jeho poslednom prístupe na používateľský účet.

O trovách

- 41 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

Článok 8 ods. 2 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „adresy“ uvedený v tomto článku sa nevzťahuje, pokiaľ ide o používateľa, ktorý nahral súbory porušujúce právo duševného vlastníctva, na jeho e-mailovú adresu, telefónne číslo, ako ani IP adresu použitú na nahranie týchto súborov či IP adresu použitú pri jeho poslednom prístupe na používateľský účet.

Podpisy